

Bezinning 397: Zonden vergeven

Matteus 9,1-8 = wekdagen 13° week donderdag

Het Woord

Hij stapte in de boot en stak over, terug naar zijn eigen stad. Daar probeerden een paar mensen een verlamde bij Hem te brengen die op een draagbed lag. Bij het zien van hun geloof zei Jezus tegen de verlamde: 'Wees gerust, uw zonden worden u vergeven.' Daarop zeiden enkele schriftgeleerden bij zichzelf: 'Wat een godslasterlijke taal!' Jezus doorzag hun gedachten en zei: 'Waarom hebt u zulke boosaardige gedachten? Wat is gemakkelijker, te zeggen: "Uw zonden worden u vergeven" of: "Sta op en loop"? Ik zal u laten zien dat de Mensenzoon volmacht heeft om op aarde zonden te vergeven.' Toen zei Hij tegen de verlamde: 'Sta op, pak uw bed en ga naar huis.' En hij stond op en ging naar huis. Bij het zien hiervan werden de mensen met ontzag vervuld en ze loofden God, om de macht die Hij aan mensen heeft verleend.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Op het eerste zicht lijkt dit verhaal over de genezing van een lamme te gaan. Maar eigenlijk gaat het over Jezus' macht om zonden te vergeven. De genezing toont enkel aan dat Jezus terecht zegt dat Hij zonden kan vergeven. Al is er meer: er is een verband tussen de verlamming en de zonden. Hoeveel zonden zijn niet te verklaren omdat we verlamd worden door allerhande zaken die ons immobiel maken! Een verlamde is inderdaad immobiel. Hij is passief. Hij *wordt* gedragen. Hij kan niet uit zichzelf bewegen. Na zijn genezing komt hij wel in beweging. Hij wordt dynamisch en gaat naar huis. De grondtekst zegt tweemaal dat de zieke ontwaakt. Hij leefde in een slaaptoestand, weinig bewust en niet alert. Ook daaruit bevrijdt Jezus de lamme.

Jezus ziet het vertrouwen van de dragers. Hij ziet dus naar de binnenkant. En Hij ziet ook wat die enkele schriftgeleerden in zichzelf denken. Hij doorziet de mens, zowel zijn gedachten als zijn attitudes. Maar Hij ziet ook wat mensen verlamt, immobiel en passief maakt.

Jezus vergeeft de zonden van de lamme, zelfs zonder dat deze zijn zonden belijdt. Noch hij, noch zijn dragers vragen vergiffenis. Het initiatief gaat dus geheel van Jezus uit. Hij wil dus laten zien dat Hij van de Vader de macht heeft gekregen om zonden te vergeven. Men geloofde sterk dat alleen God zonden kon vergeven. En de Mensenzoon, de titel die Jezus zelf in het midden brengt, zou het eindoordeel uitspreken op het einde van de tijden. Eigenlijk al aan de poort van de hemel. Maar Jezus vergeeft nú de zonden, op aarde. Het was een revolutie voor zijn omstaanders. Zo

openbaart Jezus God als een God van vergiffenis en genade, barmhartigheid en bevrijding. Een God die de mensen niet laat wachten tot het einde van de tijden om zijn barmhartigheid te laten ervaren. Maar het nu al doet, hier en nu op aarde. Jezus is ermee begonnen. En in zijn spoor de apostelen, de bisschoppen en de priesters. En nog meer: alle mensen worden uitgenodigd elkaar vergiffenis te schenken (zie Matteus 18,18.35). Wat is het sacrament van de vergeving van zonden mooi en bevrijdend!

Het Woord in mijn leven

Wat verlamt me en maakt me immobiel? Wat maakt dat ik niet alert en bewust in het leven sta? Wie heeft me Gods vergevende barmhartigheid leren kennen? Aan wie en hoe laat ik Gods vergeving ervaren? Maak ik voldoende gebruik van het sacrament van vergeving?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U bent de Mensenzoon,
die hier en nu al
onze zonden vergeeft.
U neemt alles weg
wat ons immobiel maakt.
U wekt ons uit onze slaap
om alert en vrij te leven.
U schenkt Uw macht
om zonden te vergeven
aan Uw priesters.
Dank voor dit mooi geschenk.
Bevrijd zo vele mensen
van een foutief verleden
om hen te openen
voor hun roeping en zending,
die hen thuis brengt
bij hun eerste bestemming. Amen.

© Eric Haelvoet 2015